

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε'.

(ΤΟΥ ΕΚ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

*Τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1821 τῇ 10 Ἀπριλίου ὑπὲρ τῆς Ὁρθο-
δόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς τοῦ γένους ἐλευθερίας*

Συντεθεῖσα μὲν τῷ 1822

Ὑπὸ τοῦ ἐν μικρασίᾳ τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Μητροπολίτου Ζακύνθου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΚΚΙΝΗ

Ἐπιθεωρηθεῖσα δὲ καὶ διασκευασθεῖσα

Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου

ΑΒΕΡΚΙΟΥ Α. ΛΑΜΠΙΡΗ

τῷ 1871

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΠΑΣΧΑ

1921

ΤΗ: ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ: ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ: ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΗ:
ΑΓΙΑ: ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ: ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ:,
ΜΗΤΡΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Θεοῦ σὺ νύμφη, τροφὴ τῶν ὀρθοδόξων,
δέξοιο ἀσμένως τε ἀκολουθίας
τὸ ἀνάθημα Πατριάρχου τοῦ θείου.
Ζήλω γὰρ αὐτὴν συνεγραψάμην θείω.

Ὁ ἐλάχιστος τῶν ὑμετέρων τέκνων
Ν. Γ. Ἱερὰς καὶ Οἰκονόμος ΚΟΚΚΙΝΗΣ

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ

Ἐπειδὴ τῇ 10ῃ Ἰσταμένου πρόκειται ἡ Σ. Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἅγιον τὸν ἀοίδιμον ἐθνομάρτυρα καὶ Οἰκουμενικὸν *Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄*, τὸν ἐκ Δημητσάνης, φόρον τιμῆς ἀποτίνοντες εἰς τὴν πανσέβιστον μνήμην τοῦ εὐκλεοῦς ἱεράρχου ἔγνωμεν, ὅπως προβῶμεν εἰς ἀνατύπωσιν τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας αὐτοῦ, ἅτε τῶν δύο ἢ τριῶν ἀκολουθιῶν, αἵτινες ἐξεδόθησαν, διαρκούντος τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καὶ μετ' αὐτόν, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐξ ἐντιληθειῶν. Προετιμήσαμεν δέ, ἅτε ἀρχαιότεραν πασῶν, τὴν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου Ν. Κοκκίνη συντεθείσαν τῷ 1822, ἀντίτυπον τῆς ὁποίας ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀβερκίος Λαμπίρης, ὁ μετὰ ταῦτα ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἡλείας, ἔδωκεν εἰς τὸν Γ. Ν. Πιλάβιον, ὅστις ἐδημοσίευσεν αὐτὴν εἰς τὸ τέλος (σ. 279 — 301) τοῦ κατὰ τὸ 1871 ἐν Ἀθήναις ἐκδοθέντος πονήματος αὐτοῦ «*Τὰ κατὰ τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄ (1821—1871)*» προτάξας αὐτῆς ἐν σελ. 278 τὰ ἐπόμενα :

«Ἡ παροῦσα ἀκολουθία, περιελθοῦσα τυχαίως εἰς χεῖρας τοῦ πανοσιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κυρίου Ἀβερκίου Λ. Λαμπίρη, ἐδόθη ἡμῖν προθύμως αἰτήσασιν εἰς δημοσίευσιν... Νομίζομεν δ' ὅτι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀκολουθίας... τὸ καταλαβὸν κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐποχὴν αἴσθημα τὸ ἔθνος ὅλον διὰ τὴν πολυτίμον ἐλευθερίαν του καταφανέστερον γίνεται. Ἐὰν δὲ πασιφανῶς δεικνύει αὕτη πῶς εὐθὺς ἐξ ὑπαρχῆς ἐθεωρήθη καὶ ἐπιστεῦθη ἡ μεγάλη τοῦ περικλεοῦς Πατριάρχου θυσία, ἐκ διττῆς δηλαδὴ ἀφορμῆς, θερησκευτικῆς τε καὶ πολιτικῆς, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦτ' αὐτὸ ἐκυρώθη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ῃ Ἀπριλίου 1921.

Ὁ ἐκδότης

ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑΣ

(ἐκ Δημητσάνης)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἱερομάρτυρος

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε΄

Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
καὶ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου

Τοῦ μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς
τοῦ Γένους ἐλευθερίας.

[*Εἰς τὸ λυχνικόν.*]

[*Εἰ ἐστὶν ἀγρυπνία*]

ΕἰΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰσιῶμεν στίχ. δ΄.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν, οἱ παῖδες εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ τοῦ Ποιμενάρχου,
μνήμῃ τῇ Πανενδόξῳ, δόξαν Θεῷ προσφέροντες.

Τέρπου ἡ Ὀδησσός, ἐγχεκτιμένη σκῆνος, τοῦ Θεοῦ Γρηγορίου, ὃ
ἔπεμψε πανσόφως, πρὸς σὲ ἡ θεία Πρόνοια.

Γένη τὰ μιαιρά, Ἑβραίων καὶ τῆς Ἄγαρ, ἐν Ὀδησσῷ τὴν δόξαν,
τοῦ Θεοῦ Πατριάρχου, ἴδετε καὶ αἰσχύνθητε.

Ἰστασο πρὸς Θεόν, πρέσβυς, ὦ Πατριάρχα, ἵνα τὸ γένος σώσῃ, Ἑλ-
λάδες δι' ὃ θύμα, ὑπὸ ἀνόμων γέγονας.

Δόξα. Ἦχος α΄.

ὦ τῆς γενναίας καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιωμακάριστε Γρηγό-
ριε! Σὺ γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἀγάπην
ἔλεγες· οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, ἕως ἴδω τὸ ἐλληνικὸν ἡμῶν ἔθνος ἐκ τῆς
δουλείας ἐλεύθερον, ὅθεν Θεῷ Πνεύματι πυρπολούμενος, τοὺς δυσσεβεῖς

Ἄγαρηνούς ἠρέθισας, κόσμου σε θάπτον χωρίσαι καὶ πρὸς τὸν ποθοῦ-
μενον παραπέμψαι Χριστόν, ὃν ἰκέτευσ λυτρωθῆναι ἐκ τῆς δουλείας
ἕπαν τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Φῶς ἰλαρόν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἱερομάρτυς Γρηγόριε, τὸν Δεσπότην Χριστόν ἐνδυσάμενος, μισθὸν
ἐκομίσω τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι
δι' αἵματος, δι' ὃ θῦμα γενόμενος τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς, διὰ χειρὸς ἀνό-
μων Ἀγαρηνῶν ἐκτάνθης, Ἰερώτατε, καὶ μάρτυς σεπτὸς ὑπὲρ πίστεως
καὶ τοῦ ἔθνους ἐδείχθης, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Νῦν ἀπολύεις.

Τρισάγιον, ἔτι Σοῦ, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ
ἀπόλυσις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν

Τὸ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ **Κ**ύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. **Η'**, δ'
τῆς ἑορτῆς καὶ δ' τοῦ ἁγίου.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παρανομίας ἡ ἀναξ, σοφὴ Γρηγόριε, εἰς ὄνειδος ἀγχόνην, κατὰ
σοῦ ἐτοιμάζει, ὃ δὲ τῆς εὐσεβείας θεοφιλῆς αυτοκράτωρ εἰς Ὁδησόν,
μετὰ μεγάλης τε δόξης καὶ προπομπῆς, ὡς εἰκός, ἐνταφιάζει σε. (Δίς).

Εἰ καὶ Ἑβραίοις ἐδόθης, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, καὶ κατὰ γῆς ἐσύρ-
θης, δι' ἀγάπην τοῦ γένους, οἰκτεῖς ἐν τοῖς ὑψίστοις χαρμονικῶς, Χερου-
θιμ ἀναμέσον τε, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον τῆ Ποιητῆ, καὶ Θεῷ ἀνακεμπό-
μενος.

Στίφη πιστῶν, ἀθροισθέντα πανηγυρισωμεν ἡμέραν τὴν ἁγίαν, ἐν ἣ

γέγονε θῦμα, ὃ θεὸς Πατριάρχης ὑπὲρ ἡμῶν, νέας Ῥώμης Γρηγόριος,
καὶ τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων λαμπρᾶ φωνῇ, εὐπρεπῶς εὐχαριστήσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ὁμοφρόνῃ πνεύματι, πάντοθεν εἰ χριστοφόρων Ὁρθόδοξοι, ἐν
Ὁδησῶν γήθοσύνως ἀγόμενοι.

Πλ. α'. Γονυπετοῦντες, τὸ σεβάσιμον καὶ διάσημόν σου σκήνος,
αἰσίως ἀσπάζονται.

Β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν δυνάμεις, σὺν τῷ ἰδίῳ Δεσπότη
προπορευόμεναι.

Πλ. β'. Τρανῶς τῷ ὄχλῳ τῷ ἐπομένῳ κραυγάζουσι, τί οὕτω σεσί-
γηται ἡ γλῶσσα πάντων ὑμῶν, ὧ θεόφρονες, καὶ παρρησίᾳ, οὐ κράζει
μεγαλοφώνως προσφθεγγομένη; Ἴδου ὃ ὑπέρμυχος Ἑλλάδος παραγι-
νεται.

Γ'. Ἄρατε χεῖρας, καὶ πάντες εὐχαριστίας ἀποδώσατε, πρὸς τὸν
ἀρχιθῦτην ὑμῶν πατέρα.

Βαρύς. Διὰ τούτου γὰρ ἡ κοθητὴ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων σωτηρία
γέγονεν, ὃν εὐφημησαὶ οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ὄντως ἄξιον ὕμνον ἀπονέμειν
οὐ βῆδιον.

Δ'. Τούτου γὰρ ἡ πολιτεία ὑπερβαίνει πᾶν ἐγκώμιον.

Πλ. δ. Διὸ πάνσεπτε Ἱεράρχα, ἀεὶ σὺν τῇ Παρθένῳ καὶ μητρὶ τοῦ
Θεανθρώπου, πρέσβευε διὰ παντός, τῷ ἐν ὑψίστοις Δεσπότη, ἵνα σώζῃ
ἀόλαβος ἐκ τυράννων τὸ πιστὸν γένος σου· σὲ γὰρ πάντες προστάτην
προσφέρομεν.

Α. Ἀκαταπαύστως καὶ ἀγλαοφανῶς μεγαλύνοντες.

Εἷσοδος, τὸ φῶς Ἰλαρόν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα
πρῶτον τοῦ Ἀ. Ι. τοῦ Χρυσοστόμου

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι', 8.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ
αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνη-

σιν. Κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἀξίον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ἐδοῦς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προσήμι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, εἰ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεοθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐδδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ ταῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεθε Πνεύματος.

δεύτερον

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. δ', 14.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί.

τρίτον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχ. ἰδιόμελα.

Ἦχος Β'.

Διὰ τὸ ἔθνος· Ἑλλήνων ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος, βασιλεὶ παράνομῳ παρίσταται σήμερον· μή, ὦ εὐσεβεῖς, ταραχθῆσεσθε, τούτου γὰρ

ὁ θάνατος, ἐκ ζυγοῦ μέλλει ἐκλυτρώσασθαι τοὺς πιστοὺς, ἵνα πρὸς τὴν εὐκλειαν τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἀνέλθωσι.

Ἦχος Γ'.

Σήμερον κτίσις ὄρα, πρᾶγμα φρικτὸν καὶ ἀνήκουστον. Ὅν γὰρ ὡς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κοινὸν ποιμένα ἐσέθετο, τοῦτον Ἰσμαὴλ ἐν ἀγχόνη ἐκρέμασε· Κύριε, ἐπίβλεψον ἄνωθεν, καὶ μὴ ἀνεχόμενος τὸ θνείδος, κατ' αὐτοῦ διπλᾶ ἀνταπόδοσον.

Ἦχος Δ'.

Γένος τὸ παμμίαιρον, ἐπὶ Νέας Ῥώμης, τὰς ῥύμας, ὁρᾶται σῦρον σῶμα σεβάσμιον· ὅμως ὅπερ πράττουσι πρὸς αὐτό, αἰσχύνῃ οὐ φέρουσιν, ὡς ὁ πανταχοῦ ἐκτεινόμενος Ἥλιος ῥύπον οὐ δέχεται, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἔθνη δεικνύουσιν οἶων δυσσεβῶν τέκνα πέλουσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐκπληττόμενοι ἴδωμεν τὴ τῆς παντοδυνάμου χειρὸς μεγαλεῖα, ὃν γὰρ ἐν μυχοῖς θελκτικίσι, παράνομοι ἔρριψαν, πρὸς τὴν Ὀδησσὸν εὐδοεῖ, παραδόξως ἐκπέμπων ὁ κτίστης τῆς κτίσεως, κἀκεῖσε τοῦτον δεχόμενοι οἱ εὐσεβεῖς Ῥῶσσοι, αἰσίως κηδεύουσιν, ἀπονέμοντες δόξαν τῷ ποιητῇ, τῷ θεσκυρῷ τοιοῦτου, αὐτοὺς ἀξίους ποιήσαντι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στιχ. Προσόμοια, Ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ, ποιμένων πάντων ὁ ποιμὴν ὁ πιστότατος, ὁ χαίρων καὶ ἐκουσίως ὑπὲρ προβάτων τιθεὶς τὴν ψυχὴν, ὡς λέγει, ὁ Θεάνθρωπος, Γραικῶν χαίροις καύχημα, εὐσεβείας ἀγλάϊσμα, τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ καὶ πανθαύμαστος, ὁ πρὸς ἅπασαν, σφαῖραν γῆς ἐκχυνόμενος, μάρτυς ὁ πολυώδυνος, βροτὸς ὁ ἀσώματος, ὁ ἐν τῷ κόσμῳ βιώσας, καὶ δεῖξας βίον ἰσάγγελον τοῦ σώσεντος χαίροις, ἐκ ὁ υλείας τὴν Ἑλλάδα, λύχνος ὁ ἀσβεστος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τέρπου ἐνδεδυμένη λαμπρῶς, ὦ θεία πόλις, Κωνσταντίνου τὴν σήμερον, ἢ ἔντως ἀξιοθείσασα, μετὰ αἰῶνας πολλοὺς ἐπὶ θρόνου πάλιν τοῦ χηρευόντος, λαβεῖν τὸν ὑπέρμαχον, εὐσεβείας Γρηγόριον, δι' οὗ Ἑλλάς τε, τὰς ἀλύσεις ἀπέρριψε, καὶ τὸ ἄθεον Ἄγαρ γένος κατήσχυεν, ἅπανι χλευαζόμενον, ἐν γῆ κυλινδούμενον, θρηνηλογοῦν ἀενάως, εἰς ἀκροτάτην ἀπόγνωσιν, ἧς ἡμᾶς βῦσαι, Θεέ μου, τοὺς ἐν πίστει προσκυνούσας τὸ θεῖον κράτος σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἄρὸν σου τὴν φωνήν, ὦ πατρίς, τοῦ Γρηγορίου καυχωμένη καὶ κήρυξον εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην τὰς ὑπὲρ νοῦν ἀρετάς, τοῦ χρυσαυγεστάτου θείου γόνου σου, ἐν αἷς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἐπὶ γῆς πεπολίτευται, καταλαμπρύνας τῆς σαρκὸς τὴν εὐτέλειαν, καὶ τὸν ἔνδοθεν, οὐχ ὀρώμενον ἄνθρωπον, ἔλον ἀναδειζόμενος, πυρσοῖς ἐξαστράπτοντα πρόσω πολλῶν σεβασμίων, ἐν τοῖς σπινθήρσιν ὡς Ἥλιος, εἰς δόξαν τὴν θείαν, ἀενάως ἐντρυφῶντα τὴν ἀνεκκάλητον.

Δόξα, πλ. δ'.

Ὅτε παρέστης τῷ παρανόμῳ βασιλεῖ, καὶ παρεδόθης τῇ ἀγχόνῃ παρ' αὐτοῦ, αἱ οὐράναι δυνάμεις τοὺς στεφάνους σοὶ ἐπλεον. Ὅτε δὲ ἐσύρθης ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ Ἰουδαίων τῶν δυσσεβῶν, ἀοράτως τούτους τῇ κορυφῇ σου ἐτίθει, ἐκδοῦσαι ἀλλήλαις, δόξα Θεῷ τῷ σέ, ἱεράρχα, ἐνισχύσαντι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἰ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν θεῖον Πατριάρχην ἐνισχύσας, καταπέμψας αὐτῷ τὴν χάριν σου ἄνωθεν, καὶ δι' αὐτοῦ Ἑλλήνων γένος ἀνυψώσας πρὸς προγόνων τὴν εὐκλειαν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἢ Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου δις.

Καὶ νῦν Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου.

Μετὰ τὴν Α' Στιχ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε σήμερον πιστοί, ἄσωμεν δόξαν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκλυτρώσαντι ἡμᾶς, ἀπὸ ζυγοῦ Ἀγαρηνῶν, καὶ πρὸς τὴν δόξαν εἰσάξαντι τὴν τῶν προγόνων, ἣν ἀναλαβεῖν Ἑλλήνων γένος τε ποθῶν ὁ θεὸς Γρηγόριος ἀναρτηθῆναι σήμερον ὑπέμεινεν, ἐπὶ ἀγχόνῃς ὡς ἔνοχος, ἔνπερ ἡ πᾶσα Ἑλλάς ὀφείλει ὑμεῖν ἀκαταπαύστως.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προτοιμάζου, Ὁδησός, ὑποδεχθῆναι τὸν Πατριάρχην, ὃν πρὸς σέ Θεὸς ἐπέμπει ὅτι τούτου γνήσιος ὁπαδὸς ὑπάρχει, ἐκ βρέφους μέχρι ἐσχάτης ἀναπνοῆς, τὰ ἴχνη τῆς εὐσεβείας ἀκολουθῶν, οὗ τὸν βίον ἐθαύμασαν καὶ ἀσωμάτων χοροί, ἐκπλητόμενοι κρίζοντες ὄντως σκευὸς τοῦ Πνεύματος.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος Πλ. δ' Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Μαινομένων τὸ πάλαι Ἀγαρηνῶν ἐναντίον Ἑλλήνων τῶν εὐσεβῶν, γενναίως ἐκράυγαζεν ὁ θεόφρων Γρηγόριος Ὁμογενεῖς θαρσεῖτε καὶ μὴ δειλιάσητε, τῶν δυσσεβῶν τὰ τέκνα, ἡμᾶς κἄν διώκωσιν, ὁ γὰρ Παντοκράτωρ, ἐν ὑψίστοις καλάμῳ ἀποφάτεως ἔγραψεν, ἐκ ζυγοῦ τὸ Ὁρθόδοξον αὐτοῦ γένος λυτρώσασθαι, ἵνα ἴδῃ τὰ σύμπαντα, τὴν ἀκατα-

μάχητον τούτου δύναμιν, καὶ πιστεύσῃ ὡς μόνον αὐτὸν Παντοδύναμον.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ Δ' ἤχου.

Προκειμενον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Χρυσοστόμου τῆ 13 Νοεμβρίου. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος Β' ζῆτει εἰς τὴν λιτήν. Διὰ τὸ γένος Ἑλλήνων.

Ὁ κανὼν τοῦ πάσχα. Ἀναστάσεως ἡμέρα εἰς Γ' διπλοῦντες αὐτά.

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου εἰς Γ' διπλοῦντες αὐτά.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον ἕσωμεν πάντες.

Συνάχθητε σήμερον ἐκ τῶν περάτων Ἑλλάδος οἱ γνήσιοι, καὶ πανηγυρίσατε, περιχαρῶς σὺν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῃ ἑορτῇ τοῦ Πατριάρχου ἡμῶν.

Σέ, Θεῖε Γρηγόριε, Ἑλλάς ἡ πάσα, γνωρίζει ὑπέρμαχον καὶ σωτήρα, κράζουσα, ὅτι ἐρρύσω αὐτήν, θυσιασθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ τυραννίδος ζυγοῦ.

Πατρὶς Ἐρύμκνθος τοῦ Πατριάρχου, μεγάλως εὐφράνθητι ἐπὶ τὴν πανένδοξον μνήμην γόνου τοῦ σοῦ· εἰς γὰρ τὴν ὑψήλιον δι' αὐτοῦ, νῦν μκαρρία σὺ εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸ φῶς ἡ κνήσασα τὸν λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βρασάνων, ἄχραντε, τῶν αἰώνων, ἐκεῖ ὅπως σφζόμενος ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Καταβυσία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Σμύρνη καὶ Πάτμος σὺν τῷ Ἀθωνι πανταχοῦ ὑμεῖς ἐκφωνήσατε, τὰς ἀνεκφράστους ἀρετάς, δι' ὧν ἔλαμψεν, ὡς ἄλλος παμφάστατος Ἥλιος.

Ἐνδεδυμένος ὁ Γρηγόριος τῶν πατριαρχῶν τὸ πανάγιον ἄμφιον, ὡς ὁ Ἀαρὼν τῷ Θεῷ εὐηρέστησε, πληρωτὴς Εὐαγγελίου δειχθεὶς ἀκραιφνέστατος.

Αἱ τρεῖς ἐν θρόνῳ ἀναβάσεις σου, θεῖε Ποιμενάρχα, εἰκόνιζον, ἐν τῷ σὺν προφητικῶς τριήμερον ἀνάρτησιν, δι' ἧς γένος τῶν Ἑλλήνων τὸν ζυγὸν ἀπετίναξε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἀίθεστον, καὶ τὴν ἀπόφαιιν ἀγνή, τὴν φρικτὴν ἔλωσ δέδοικα· σπεύσον σώσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθή, τὸν οἰκέτην σου.

Δεῦτε πόμα πῖωμεν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέλαμψεν ἰδοῦ, ἡ ἅγια ἡμέρα τῆς θείας ἑορτῆς, τοῦ σοφοῦ Πατριάρχου, ἡρώων ἀπόγονοι, εὐσεβέστατοι Ἕλληνες, ταύτην σήμερον, περιχαρῶς ἑμοῦ πάντες ἐορτάσωμεν, τῆς γὰρ ἡμῶν σωτηρίας ἡ πρόξενος γέγονε.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ἀγάλλου, νέα Ῥώμη, καὶ σὺ νῦν μεθ' ὑμῶν, ὁ γὰρ καταλαμπρόνας θρόνον Πατριαρχῶν, ἐν ταῖς τοῦ Κτίστου θείαις αὐλαῖς χοροστατῶν ἡμᾶς νῦν περισκέπει ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν.

Μετὰ τῶν κορυφαίων, συνόδου τε τῆς σῆς, τῶν συναθλησάντων σοι, Γρηγόριε σεφέ, τὸν ἐν ὑψίστοις καθικέτευε Δεσπότην, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν αἰδιδιμον μνήμην σου.

Οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα κατέχοντες τὸ σὺν, σήμερον χορεύουσιν, ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἡ δὲ χορεία τῶν ὀρθοδόξων κεκτημένη, τὸ ἱερόν σου ἐν Ὁδησῶν θεῖον σκήνος, στέμμασιν ἐπαίνων, λαμπρῶς εὐφημεῖ.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, Παναγία ἀμόλυντε, σκηνή, μελυθέντα πταίσμασι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου βανίσι καθαρωτάταις· καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι, ἀγνή Θεοδόξαστε.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ Ε'. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Εὐφρανθῶμεν οἱ ὀρθόδοξοι ἅπαντες σήμερον, ὁ Πατριάρχης γὰρ ἡμῶν κατήσχυεν υἱὸν τῆς Ἄγαρ φρύγμα τὸ ἄθεον, θυσία γενόμενος.

Ποιμὴν πιστότατος Γρηγόριος, τοῦ ἀρχιεπίσκοπος ἐνδέδεικται κληρωσάμενος σήμερον τῶν πρωτοτόκων οἰκήματα.

Τὸν διαπύσιον ποιμένα τε πέμπτον Γρηγόριον τὸν τὴν Ἑλλάδα λυτρωσάμενον ἐκ τυραννίδος, σήμερον, φιλέορτοι, φαιδρῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Διμένα εὐδίων καὶ ἀπόρθητον, τείχος κεκτήμεθα τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσει, Θεοκυήτορ, πάντοτε λυτρούμενοι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὁρθηρίσωμεν ὄρθου βαθέος.

ᾠδὴ ς'. Τὸν προφήτην Ἰωάνν.

Ἐν ἀγγόνην κρεμασθεὶς, ὁ σοφώτατος ποιμὴν, τῆς Ἑλλάδος τὸν ζυγὸν ἀπέτιναξε χαμαὶ καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ἀρχαίαν δόξαν τὸ ἔθνος αὐτοῦ.

Ἰουδαίων δυσσεβῶν οἱ παράνομοι λαοί, εἰ καὶ σύρουσιν ἐν γῆ, Πατριάρχην τὸν κλεινόν, δεικνύουσιν, οἷους ἀνόμους ἔσχον προπάτορας.

Βασιλεὺς θεοφιλῆς, ἐν τῇ πόλει Ὁδησσῷ νῦν κηδεύει, ὡς εἰκόσ, τὸν ὑπέρμαχον πιστῶν, ἀποδιδοὺς δόξαν τῷ Κτίστη καὶ Τρισηλίῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, Πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κατηήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀθροισθέντες ἅπαντες, γνήσιοι παῖδες τῆς Ἑλλάδος, σήμερον ἐν τῇ πόλει Ὁδησσῷ, τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, ἄτμισι θεοῖς, λαμπρῶς ἑορτάσωμεν.

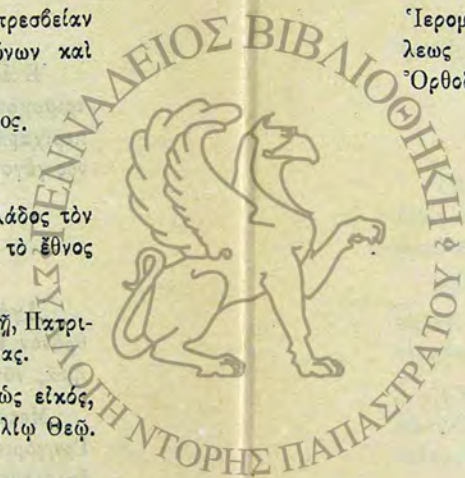
Ὁ οἶκος.

Τὴν τῶν προγόνων ἐκποθῶν δόξαν ὁ Πατριάρχης ἀναλαβεῖν τὸ γένος αὐθις τὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἀγγόνην ὑπέμεινεν ἀναρτηθῆναι ὑπὸ γένους δυσσεβούς, ὁ ἀθῶρος ὡς ἔνοχος. Τοῦτον οὖν αὐτοκράτωρ δεξάμενος, ὁ εὐσεβεῖας κλάδος, ἐν πόλει ἐπαξίως τῆς Ὁδησσῷ ἐνταφιάζει. Ὅθεν εἰ δι' αὐτοῦ Ἑλληνες λυτρωθέντες ἀπὸ ζυγοῦ τοῦ σκληροῦ, σήμερον πάντες, ἐν τῇ ἑορτῇ, τῇ αὐτοῦ συναχθέντες, ἄτμισι θεοῖς, λαμπρῶς ἑορτάσωμεν.

Μηνὶ ἀπριλίου Γ' μηνίμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε', Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ μρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς τοῦ Γένους ἐλευθερίας.

Ἐν ἀγγόνην κῆν τέθνηκας, Πατριάρχα,
Ὅμως γε αἰεὶ ζῆς ἐν Ἐδέμ τῇ θείᾳ,
Τῇ δεκάτῃ Πατριάρχης θύμα γέγον' ἕνεκα γένους.

Ὁ λαμπρὸς οὗτος εὐσεβεῖας τε κλάδος
Πατρίδα ἔσχε Πελοποννήσου γαίην.
Ἦπ' εὐσεβῶν δὲ γονέων, φειδῶ, ὄντως
Χριστοῦ μαθητῆς γνησιώτατος ὤφθη,
Καὶ ἀνατραφεὶς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου
Ἐνηγκάλισεν εὐσεβεῖς τε μαθήσεις.
Σμύρνην τὸ λοιπὸν τὴν σαφίαν ὄρωπα
Καὶ δῖον αὐτοῦ ἀγγελικὸν καὶ θεῖον,
Μητροπολίτην τοῦτον αὐτῆς ἐκλέγει
ἀρετὰς ὄσας, καὶ ἀγαθοεργίας,
ὡς ἐκεῖ ἔπραξε, λεξάτω μόνῃ αὐτῇ,
ἀμήχανον γὰρ ἕτερόν τε κηρύξαι.
Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ θρόνος χηρεῶν
τῶν Πατριαρχῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας,
τουτοῦ καλεῖ ποιμένα καὶ ψηφίζεῖ
πλήθος ἰδρώτων ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας
καθημέραν ἔχυνεν ἀμέτρῳ μόχθῳ,
ἵνα τὸ αὐτοῦ Ποίμνιον στερεῶν
ἐπὶ διδαχὰς τὰς σεπτὰς τοῦ Δεσπότη.

Δίς ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου ἀναιτίως
ὅπ' Ἀγαρηῶν δυσσεδῶν ἐξουσίας,
καὶ ἐπ' Ἀθωνος τὸ ὄρος τε ἀπήλθε,
κάκει μονάσας, ἀνεκλήθη δίς τε
ἐπανακάμψαι, ἵνα λάβῃ τὸν θρόνον.
Ἐν τῇ τρίτῃ δ' οὖν Πατριαρχία τούτου,
καὶ ὁ κλονισμὸς συνέβη τῆς Ἑλλάδος·
τόθ' ὁ κλεινὸς καὶ γέρον Πατριάρχης,
τὰ καθ' ἑαυτοῦ ἀριδίως προβλέπων,
δειλιάσας ἄνευ, θάνατον διὰ γένος,
καρτεροθύμως τοῦ λαβεῖν ὑποφέρει
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένας
ἀρξάμενός τε εἶναι πιστοὺς διδάσκει·
Ἦλθε τὸ λοιπὸν ἡ ἀγία ἡμέρα,
Ἐν ἣ Ἰησοῦς ἐξανέστη τοῦ τάφου,
καὶ ὁ βασιλεὺς δυσσεδῶν Ἀσσυρίων
ὄρων κατ' αὐτοῦ τοὺς λαοὺς Ὀρθοδόξων
ἐπιεμένους τὸν ζυγὸν ἀπορρῖψαι
τὸν Πατριάρχην ἀγχόνης κρεμᾶ ἔπι,
τρεις δ' αὐτὸν ἀφείς ἡμέρας ἐν τῷ ξύλῳ
τοῖς ἀχαρίστοις ἐκδίδωσιν Ἑβραίοις.
Ὅθεν λαβόντες αὐτὸν οἱ αἰμοδόροι,
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σύγκρεμασθέντας τρεῖς τε
ἐνθεν καὶ ἐνθεν κορυφαίους Συνόδου,
πρῶτον σύρουσιν ἐπὶ πάσας τὰς βύμας
πάσης Πόλιος, μετέπειτα δ' ἐνδον
ρίπτουσιν αὐτὸν ἐν μυχαῖς θαλαττίοις·
τότε καὶ ἡ πάνσοφος οἰκονομία
τοῦ Παντάνακτος, ἀδλαβῆ διασφίξει
εἰς χεῖρας αὐτὸν εὐσεβεῖς πεμπομένη.
Ὁ Πατριάρχης εὐδοῦμενος τοῖνον
πρὸς τὸ ἄσυλον καταφέρει τῶν Ῥώστων
κάκεισε τοῦτον ὁ ἀναξ εὐσεβείας
θεοσεβέστατος Παυλίδης τε ὁ ἔμφρων·
δεχθεὶς πρεπόντως ἐν Ὁδησσῷ κηδεύει,
οὐ ἰκεσταίς, Χριστέ, τοὺς πιστοὺς φρούρει,

ᾠδὴ Ζ'. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Παρίσαντο οἱ ἄγγελοι ἄνωθεν, χορεύοντες, θεόφρων Γρηγόριε, δε
καρτεροθύμως, ἐν τῇ ἀγχόνῃ ἐκρέμασο.

Αἱ τάξεις τῶν μαρτύρων ἠγάλλοντο, ὀρώσαι ἐν ὑψίστοις ἐρχόμενοι,
μετὰ θριάμβου τὸ πνευμά σου, παμμάκαρ Γρηγόριε.

Ὁ θεῖος Πατριάρχης, ἐκραύγαζον, οἱ ἐν οὐρανοῖς, νῦν ἀνέρχεται,
ἄρατε σὺν τὰς πύλας, καὶ τοῦτον πάντες δεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε, ὦν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγχρον τῇ φύσει ὑπάρχοντα,
Θεογεννήτορ, σώσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούστων σε.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ Η'. Ὁν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Τὴν πόλιν, ὦ Ἑλληγες, νυνὶ τῆς Ὁδησσοῦ, κοινῶς περιέλωμεν,
ὅπως σὺν τοῖς ἐκεῖ, ἐν τῇ τοῦ Ποιμενάρχου, πανσέπτῳ ἑορτῇ, λίαν εὐ
φρανθῶμεν, Θεῷ εὐχαριστοῦντες.

Ζωὴν βιωσάμενος, ἐν γῇ ἀγγελικὴν ὁ θεῖος Γρηγόριος, οἶκει ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐν τρυφᾷ δόξαν, ὄντως ἀψευδῆ, ἐστεφανωμένος, ἀειθαλεῖ
στεφάνῳ.

Ὁν σκήνος ἐκήδευσεν εἰκότως τὸ σὸν θεῖον αὐτοκράτορα, ἐν πό
λει Ὁδησσῷ, πρεσβελαῖς σαῖς φρούρει, Γρηγόριε σεφέ, ὅτι τῆς Ἑλ
λάδος ὑπέρμαχος ὑπάρχει.

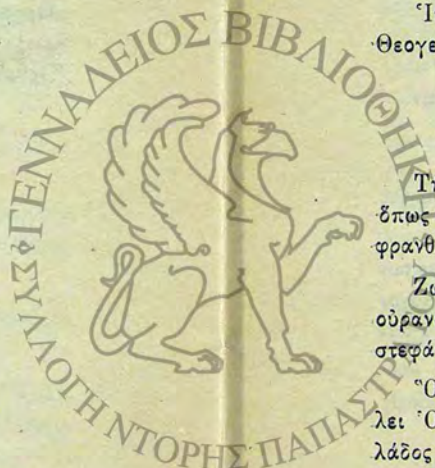
Θεοτοκίον.

Ἐπάρχοντα ἔγειρον, ἐκ βάθους με κακῶν, καὶ τοὺς πολεμοῦντάς
με πολέμησον ἐχθροὺς τρωθεῖσαν ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, ἀγνή, μὴ
παρίδης, ἀλλ' οἴκτιρον καὶ σώσον αὐτήν.

Αὕτη ἡ κλητή.

ᾠδὴ Θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ μὲν τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ψάλλον
ται δὲ τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ ἀγίου μετὰ τῶν τροπαρίων.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις Γρηγόριον τὸν μέγαν.

Ἄνωθεν πέμψον, Πιζμιάκκρ, τοὺς βασιλεῦσι τοῦ ἔθνους τὴν εὐλογίαν νῦν τὴν σὴν, ὅπως μετὰ εἰρήνης, τοὺς χριστοφόρους εὐσεβῶν, λαοὺς ἀείποτε ποιμαίνωσιν, ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ ξύλῳ κκτεκρίθης, τῆς ἀγχόνης τε θανεῖν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρλαμπρον φωστῆρα.

Κατὰ τῶν νῦν δὲ πεθούτων τὴν τυραννίαν Ἑλλάδος, μὴ τὴν ἀρὰν τὴν σὴν, σοφέ, βραδέως ἐκπέμψης, ὅπως βιοῦντες σὺν αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ τῷ μέλλοντι ὑποστῶσι τιμωρίας πρεπούσας, ὡς ἐχθροὶ τῶν εὐσεβῶν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξ Ἐρυμάνθου Γρηγόριον τὸν θεῖον.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν κεκοσμημέτα τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Λαιπὸν, κλεινὸ Πατριάρχα, αἰτησὶ λύσιν δοθῆναι, ἀμαρτημάτων τῶν πολλῶν, καὶ ἐμοὶ τῷ σὴν λάτρει, ὅπως σφίζόμενος ὑμῶν, τὸν μόνον ἕνα Θεὸν ἀχώριστον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν Πνεύματι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἄγνή τὸ φῶς ἢ τεκοῦσα, ἐσκοτισμένον με πάσαις ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε, φώτισον, ὀδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὐρα πάντων τῶν καλῶν.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Δόξαν δῶμεν οἱ πιστοί, τῷ ἐν προσώποις οὖν τρισὶ, μόνῳ Θεῷ Πιζμ-

βασιλεῖ, τῷ ἐκλυτρώσαντι ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναρτίσεως Πατριάρχου τοῦ θελοῦ.

δις καὶ τῆς ἑορτῆς ἀπαξ.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή.

Ἦχος Δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἀθλοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ Γρηγόριε, ὡς ἀγαθὸς προωρίσατο ποιμένα Θεῖον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέδεξαι τοῦ Παρακλήτου, δι' οὗ λαμπρόνας σὺν Ποίμνιον ἀντεβραβεύθης ὡς οἰκονόμος αὐτοῦ ἀκριβέστατος, ὃν ἰκέτευσαι καὶ ἐγείραι τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ οὐράνιος ἔρωσ ἀνέπλεγε σοὺ τὴν ψυχὴν, Ἱερώτατε, ὡς κατεπείγον, Πάτερ, πορεύεσθαι, τότε τὸν ἀοιδίμον λόγον ἐβόησας· δοῦλος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων κτανθήσομαι, ἵνα τῷ λόγῳ ἀληθέστατος, οἰκονόμος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευσαι καὶ λυτρώσαι τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ, Ἱερομάρτυς, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας, τὸ ἐμὸν γένος ἐκπέπτωκε καὶ διὰ τοῦτο πόθῳ ἐγείραι αὐτὸ βόῦλομαι· ἐντεῦθεν, Γρηγόριε, ὡς Μωϋσῆς τε διέδραμες ἐκ γῆς Ἑλλήνων εἰς Βασιλεύουσαν καὶ μαρτυροῦσα διαδήμητι ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος· δι' ἰκέτευσαι καὶ ὑψώσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας γενναίως ὑπεραβλήσαντα, δευτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις, ὦ ψυχὴ ἀδαμάντινε καὶ γενναιώτατε θεῖε ἀνερ· χαίροις ὁ ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου θυσιασθεὶς· χαίροις τῆς Ἑλλάδος τὸ καύχημα, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων τὸ ἀγλάισμα, ἐκτενῶς οὖν ἰκέτευσαι ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Τῆς ἑορτῆς.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

